

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010437
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6723010437.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a Mgr. Ivany Datlovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. februára 2026 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/82/2023 zo dňa 26. septembra 2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. a okresného prokurátora zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/82/2023 zo dňa 26. 09. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presnejšie nezistenej doby mesiaca september 2021 do 27. 03. 2022 v byte na adrese C. XXX/XX, D., okres D., ako aj na iných miestach opakovane spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej družke A. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., s ktorou býval v spoločnej domácnosti na vyššie uvedenej adrese od septembra 2021 a to takým spôsobom, že po tom, ako sa k poškodenej nastahoval, zablokoval a vymazal jej z kontaktov na sociálnej sieti všetkých mužov a vymazal jej taktiež všetky fotografie, ktoré mala s inými mužmi a následne počas vzťahu jej mobilný telefón a sociálnu sieť Facebook kontroloval, či nekomunikuje s inými mužmi, v doposiaľ presne nezistenom čase v mesiaci september 2021 počas dovolenky v F. A. na presne nezistenom mieste chcel od poškodenej A. E. sex, s čím nesúhlasila, a tak ju začal udierať do tváre a začal ju škrtiť, pričom na buchot prišli do izby jej deti a v dôsledku toho s uvedeným konaním prestal, v čase, keď poškodená vykonávala svoje zamestnanie ako vodič SAD Zvolen v meste Zvolen, okres Zvolen, neustále ju kontroloval prostredníctvom videohovoru, ktorý trval niekoľko hodín a keď mu poškodená A. E. zrušila hovor, tak jej posielal vulgárne a výhrážne SMS, videohovor vyžadoval, aj keď sa rozprávala s kolegami, keď nemali spolu videohovor, najmä v čase, keď nebol zamestnaný, prišiel za ňou do práce a celú službu sa vozil v autobuse, sledoval ju a niekoľkokrát ju aj fyzicky napadol, vyvolával medzi ním a poškodenou A. E. žiarlivostné hádky, pri ktorých jej vulgárne nadával, že je pobehtica, kurva, žumpa a sadkársky matrac a keď sa mu snažila oponovať, tak jej začal nadávať ešte viac, vyžadoval od poškodenej A. E., keď bol v sprche, aby ho umývala, keď mu povedala, že ho nebude umývať, tak začal byť na ňu agresívny a vznikla hádka, chcel od poškodenej A. E. neustále sex a keď nesúhlasila, tak jej nedovolil spať, „mordoval“ ju v posteli, musela ležať v posteli v tej polohe, ako chcel on, nemohla sa otočiť a keď nerobila, čo chcel, tak ju začal fyzicky napádať, bil ju päťami do hlavy, strkal jej prsty medzi nohy, chytal ju odzadu za krk a hlavu jej bil do vankúša a o posteľ, keď sa poškodená bránila, tak jej vyvalil nohu, keď ležala, tak ju chytil takým chmatom, ako keby jej chcel zlomiť väzy a toto trvalo niekedy aj celú noc, po týchto atakoch zo strany obvineného mala poškodená modriny na tvári, modriny na rukách a rozbité ústa, pričom po jednom takomto útoku bola poškodená A. E. dňa 07. 10. 2021 ošetrovaná chirurgom A. G. C. so zraneniami pomliaždenie ľavého

predlaktia a natiahnutie vnútornej časti ľavého kolena, keď bývali v spoločnej domácnosti v byte na adrese D., C. XXX/XX, mal na komode odložený svoj nôž, ktorý pri hádkach zobral a poškodenej sa s ním vyhrážal, že ten nôž do nej pichne, doreže ju a prechádzal jej opačnou stranou noža po chrbte, pričom toto správanie obvineného vyvrcholilo v noci z 26. 03. 2022 do 27. 03. 2022, kedy v byte na adrese C. XXX/XX, D. od poškodenej požadoval sex, čo ona odmietla, lebo bol pod vplyvom alkoholu a ona bola unavená, na čo ju zdrapil okolo rúk a stláčal ju, pričom ako sa snažila poškodená od neho odtrhnúť, tak ho udrela lakťom do hlavy, na čo sa upokojil a poškodená si išla ľahnúť do izby, kam za ňou prišiel a začal jej tlačiť prsty medzi nohy, potom zobral do ruky nôž, ktorý mal vždy položený na komode a začal jej ním chodiť po chrbte a pýtal sa jej, že kde to chce, na čo poškodená nereagovala a tak si ľahol vedľa nej a tlačil ju do boku, aby sa otočila, ako chcel on a keď ho neposlúchla, tak jej dal facku, pri ktorej si poškodená rozhrýzla ústa a rozťal jej kožu pod okom a keď ho chcela odtlačiť, tak ju uhryzol do ruky, na čo následne prišiel domov syn poškodenej a celá situácia sa upokojila, čím uvedeným konaním spôsobil svojej družke A. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D. vo vyššie uvedenom období osobné príkorie, telesné utrpenie, opakované obavy o jej život a zdravie a tiež jej spôsobil v uvedenom období zranenia – modriny na tvári, modriny na tele a rozbité pery, s ktorými nebola na lekárskom ošetrení a podľa znaleckého posudku č. 158/2022 Znaleckej lekárskej organizácie s.r.o., so sídlom Zvolen, jej dňa 07. 10. 2021 spôsobil zranenia a to pomliaždenie ľavého predlaktia a natiahnutie vnútornej časti ľavého kolena, bez doby liečenia a PN a dňa 28. 03. 2022 – pomliaždenie ľavej polovice tváre s odreninou nadočnicového oblúka vľavo a pomliaždenie ľavého predlaktia s odreninou, s dobou liečenia 11 dní, bez PN, ktoré zranenia mohli podľa tohto posudku vzniknúť tak, ako to uviedla poškodená a to údermi remeňa po ruke a vyvrtnutím kolena a ktoré zranenia boli ohodnotené výškou náhrady za bolesť 35 bodov, čo v peňažnom vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje sumu 794,- Eur a 25 bodov, čo v peňažnom vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje sumu 606,- Eur.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. g), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej A. E. škodu vo výške 1.400,- Eur titulom bolestného a vo výške 1.920,40 Eur titulom úhrady výživného.

Proti tomuto rozsudku podala priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie intervenujúca prokurátorka, a to proti výroku o treste, ktoré neskôr písomne odôvodnila v podstate tým, že za prejednávany trestný čin bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov až 15 rokov. Obžalovaný sa už v minulosti dopustil konania, ktoré naplnilo znaky skutkovej podstaty zločinu (opätovný zločin), a teda pri ukladaní trestu mal súd postupovať aj podľa ustanovenia § 38 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona v znení účinnom do 06. 08. 2024, kedy malo dôjsť k zvýšeniu trestnej sadzby na 11 rokov až 15 rokov, v ktorej sa súd mohol pohybovať pri ukladaní trestu. Postup súdu v súlade s § 2 ods. 1 Trestného zákona pri jeho rozhodovaní bol zákonný, avšak podľa jej názoru súd uložil obžalovanému mierny trest, keď nezohľadnil všetky okolnosti prejednávanej veci. Obžalovaný spáchanie skutku popieral od počiatku. Svedkami jeho správania však boli aj dospelé deti poškodenej, ktoré sa zdržiavali v spoločnej domácnosti, keď napr. H. E. (dcéra poškodenej) aj pred súdom uviedla, že videla na poškodenej modriny, uhryznutia, videla, ako obžalovaný sotil poškodenú o sušičku, oplul ju a zasahovala, keď ho videla s nožom v ruke. Súd tiež nezohľadnil osobu obžalovaného, keď sa jednalo o viackrát stíhaného páchatel'a za násilné trestné činy, pričom aj samotná poškodená uviedla, že počula o obdobnom správaní obžalovaného voči iným ženám. O osobnosti obžalovaného svedčia aj závery znaleckého posudku č. 26/2025 A. I. E.. Tiež bolo namieste zohľadniť obdobie páchania trestného činu a najmä jeho spôsob – aj so zbraňou. Obžalovaný bol v minulosti celkovo 9 krát súdne trestaný a to aj nepodmienečnými trestami odňatia slobody, pričom je očividné, že tieto tresty na neho nemali prevýchovný účinok a opakovane sa dopúšťal úmyselnej závažnej trestnej činnosti. Súd sám vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v prípade obžalovaného nevzhladol žiadne mimoriadne okolnosti prípadu alebo osobitosť pomerov, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Podľa nej tieto skutočnosti mal súd zohľadniť aj pri rozhodovaní o výmere trestu ako takej. Trest má slúžiť k ochrane spoločnosti, má pôsobiť preventívne a odstrašujúco na potenciálnych páchatel'ov trestnej činnosti (generálna prevencia), má mať výchovné poslanie (individuálna prevencia) a napokon je prítomná aj požiadavka jeho spravodlivosti. U

obžalovaného sa predchádzajúce tresty minuli účinku a nebol dôvod ukladať mu trest na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Na základe uvedeného preto navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného zákona zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie aj obžalovaný, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne v podstate tým, že od začiatku prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní stále popieral a aj popiera spáchanie trestnej činnosti tak, ako mu je kladená za vinu. Poškodená E. a jej deti klamú, najmä čo sa týka svedkyne H. E., ktorá mala vypovedať, že v jeho rukách videla nôž, ktorým mal ohrozovať poškodenú. Vypovedala neurčito a nepresvedčivo, taktiež uvádzala, že býva často mimo domu, neprespávala v byte matky, videla len modriny, ale útoky nevidela. Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že videla raz, ako si zobral nôž, bála sa, ale podarilo sa jej ho zobrať, útoky nevidela. Nevedela uviesť kedy to bolo, kde mal mať nôž uložený a ako ohrozoval poškodenú. Ani samotná poškodená nevedela nôž, ktorým ju mal ohrozovať bližšie popísať. Poškodená vypovedala, že aj svedok J. E. mal vedieť o tom, ako bola týraná, ten však vyvrátil jej výpoveď, keď vypovedal, že nevidel na poškodenej žiadne zranenia a ani jeho v práci poškodenej. Zločin, za ktorý bol odsúdený, sa mal podľa obžaloby stať v období od mesiaca september 2021 do 27. 03. 2022, pričom na prvom lekárskom ošetrení bola až 07. 10. 2021, keď lekárovi uviedla, že spadla na koleno. A. C. ohľadne zranení poškodenej nevytlúčil ani pád bez cudzieho zavinenia. Nebolo nič nezvyčajné, že poškodená vo väčšej miere popíjala alkohol spolu s ním, čo potvrdil aj syn poškodenej D. E. a aj jej dcéra H. E.. V noci z 26. 03. 2022 do 27. 03. 2022, kedy jej mal spôsobiť zranenia, šla poškodená na ošetrenie až 28. 03. 2022 a následne podala trestné oznámenie. Poukázal tiež na znalecký posudok A. K. a na jej výpoveď na hlavnom pojednávaní, keď znalkyňa uviedla, že poškodená nejaví známky týranej osoby. Záverom uviedol, že má pochybnosti o spáchaní zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že poškodená vypovedala, že trestné oznámenie na neho nechcela podať, ani o tom neuvažovala, ale stretla sa s bývalou priateľkou obžalovaného L. M., s ktorou si píše, a tá ju presvedčila, aby trestné oznámenie podala. Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Krajský súd vykonal dňa 17. 02. 2026 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo doručené riadne a včas a písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla vyhovieť odvolaniu prokurátora, keďže považovala výmeru trestu za miernu, a to s poukazom na osobu obžalovaného, ako aj na to, že išlo o závažnú formu týrania. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Čo sa týka odvolania obžalovaného, to navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného v rámci verejného zasadnutia v plnom rozsahu zotrvala na podanom odvolaní, a vzhľadom na okolnosti, ktoré nastali po podaní odvolania, a to návrh na vypočutie svedka, ktorý doposiaľ v konaní vypočutý nebol, dala alternatívny návrh, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne, aby sám rozhodol tak, že oslobodí obžalovaného spod obžaloby. Čo sa týka odvolania prokurátora, to navrhla zamietnuť ako nedôvodné. Vo vzťahu k navrhovanému svedkovi ešte uviedla, že ten by sa mal vyjadriť ku spolužitiu obžalovaného s poškodenou, chodieval často za nimi do Detvy a mal by sa vyjadriť aj k tomu, že poškodená bola zmanipulovaná L. M. k tomu, aby podala trestné oznámenie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie prokurátora a obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného, ako aj okresného prokurátora, nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a prípadného trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku, s ktorým sa v plnej miere stotožnil (str. 18 – 21).

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku, s poukazom na obhajobné námietky obžalovaného krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Trestného zákona nevzbudzuje žiadne dôvodné (rozumné) pochybnosti. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní možno spoľahlivo zistiť, že obžalovaný sa protiprávnym spôsobom popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku správal vo vzťahu k poškodenej A. E., čím naplnil skutkovú podstatu žalovaného trestného činu. Žiadny z vykonaných dôkazov nespochybnil priebeh skutku tak, ako bol ustálený okresným súdom, preto správne okresný súd dospel k záveru, že vina obžalovaného bola bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná.

Možno teda konštatovať, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré v rámci dokazovania prichádzali do úvahy, tieto náležite v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru o vine obžalovaného. Krajský súd preto nezistil žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by mohol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Ani krajský súd nepovažoval návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedka za relevantný, keďže ten sa mal vyjadriť podľa tvrdení obžalovaného k ich spolužitiu, keďže sa s nimi často stretával a navštevoval ich. Aj krajský súd musí konštatovať, že vo veci bol vykonaný dostatok dôkazov, na základe ktorých je možné dospieť k záveru o vine obžalovaného. V trestnom procese je rozhodovanie o rozsahu dokazovania plne v kompetencii súdu, pričom súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie ďalších dôkazov, ak ich považuje za nadbytočné. V súlade s princípom voľného hodnotenia dôkazov a v záujme hospodárnosti konania môže súd vo zamietnuť návrh na výsluch ďalšieho svedka, ak súhrn vykonaných priamych a nepriamych dôkazov tvorí logickú a uzavretú sústavu, ktorá jednoznačne preukazuje vinu obžalovaného a vyvracia jeho obhajobu, a vykonanie ďalšieho dôkazu by bolo v rozpore so zásadou koncentrácie a rýchlosti trestného konania. Právo obžalovaného navrhovať dôkazy neznamena povinnosť súdu vykonať každý navrhnutý dôkaz. Súd má povinnosť vykonať len tie dôkazy, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie vo veci samej. Vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďami poškodenej a jej detí, znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi, bol aj podľa názoru súdu skutkový stav náležite zistený v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Navrhovaný výsluch svedka by s ohľadom na silu a logickú nadväznosť už vykonaných dôkazov nemohol vniesť do veci nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť záver o vine obžalovaného. Krajský súd preto v súlade so zásadou procesnej ekonomie neprikočil k ďalšiemu dopĺňaniu dokazovania.

Zároveň vo vzťahu k výroku o vine je potrebné uviesť, že v prípade, ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, tzn. že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom, čo však nebol tento

prejednávany prípad. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia. Krajský súd sa preto stotožnil s názorom okresného súdu, že v posudzovanej veci nejde o žiadnu pochybnosť, ale o rozumnú istotu, že obžalovaný žalované skutky spáchal tak, ako boli ustálené v skutkových vetách napadnutého rozsudku. Práve naopak, hodnotenie vykonaných dôkazov v prospech obžalovaného by bolo nie len v príkrom rozpore so spravodlivosťou, ale hlavne s pravidlami logického úsudku, keďže krajský súd rovnako ako súd prvého stupňa nemal o vine obžalovaného žiadne rozumné dôvodné pochybnosti. V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Námietky obžalovaného k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obžalovaného, svojim obsahom potom nenapĺňa žiadny odvolací dôvod podľa § 321 Trestného poriadku. Všetky vykonané dôkazy totiž tvoria uzavretú reťaz jednotlivých dôkazov, logicky na seba nadväzujúcich, po vyhodnotení ktorých nie je možné prijať iný logický a právny záver, než ten, že vina obžalovaného bola preukázaná. Krajský súd tak nezistil ani žiadny zákonný dôvod pre to, aby mohol oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, keďže je zrejme, že svojím konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov.

V tejto súvislosti krajský súd ešte poznamenáva, že obžalovaný namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Tu krajský súd konštatuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom právnych predpisov.

Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného krajský súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní na svoju obhajobu v podstate uviedol len to, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutku, nemá problém sa konfrontovať s poškodenou, lebo to, čo uvádza ona a jej deti je klamstvo. Viackrát boli od seba preč a vyvrcholilo to v marci 2022, kedy sa tiež opila a on to už nezvládol a odišiel preč. Poškodená keď pila, bola agresívna, toto sa nestalo prvý krát. Na hlavnom pojednávaní však boli vykonané viaceré dôkazy takej sily, ktoré nielen že nepotvrdili skutočnosť, že by obžalovaná bola agresívna, keď pila, ale naopak preukázali, že obžalovaný sa vo vzťahu k nej správal spôsobom, ktorý u nej dospel do stavu zmiešanej úzkostne-depresívnej reakcie, ako odpoveď na pôsobenie zreteľne vyjadreného psychosociálneho stresu, ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku č. 40/2022 A. G. K.. V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby sa nevyžaduje, aby páchatel spôsobil následok v tom smere, že poškodená obeť bude javiť známky týranej osoby. Rovnako tak aj znalkyňa A. G. B. v znaleckom posudku č. 68/2025 dospela k záveru, že u poškodenej A. E. pod vplyvom traumatizujúcich okolností, ktoré súviseli jednoznačne s partnerským spolunažívaním s obžalovaným došlo k rozvoju adaptačnej poruchy, zmiešanej úzkostnej a depresívnej reakcie, ktorá pretrváva do súčasnej doby a možno ju už hodnotiť ako protrahovanú zmiešanú úzkostne a depresívnu reakciu. A napokon, aj zo záverov znaleckého posudku č. 24/2022 A. N. O. vyplýva, že možno konštatovať, že udalosti, ktoré poškodená reprodukuje, sú s najväčšou pravdepodobnosťou udalosťami, ktoré skutočne prežila. Znalec nezistil tendenciu klamať, nadsadzovať, či skresľovať skutočnosti. Je veľmi nepravdepodobné, že by popis okolností poškodenou bol ovplyvnený alebo nainfikovaný inou osobou.

Na základe vyššie uvedeného preto ani krajský súd nezistil žiadny dôvod, prečo by mala poškodená vo svojich výpovediach klamať, či uvádzať nepravdivé údaje, navyše keď skutočnosti, ktoré uvádzala, boli potvrdené aj ďalšími svedeckými výpoveďami jej detí, pričom sa v zásadných okolnostiach od seba nijakým spôsobom nelíšili a ani krajský súd v nich nezistil žiadne rozpory v takej miere, ktorá by mohla mať za následok iný právny záver ohľadne viny obžalovaného, než k akému dospel okresný súd.

Keďže okresný súd napadnuté uznesenie podrobne odôvodnil a krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie napadnutého uznesenia v podrobnostiach poukazuje, keďže opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19. 12. 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15. 02. 2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27. 09. 2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Vo vzťahu k uloženému trestu a odvolacím námietkam okresného prokurátora krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnúť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému ukladal trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 9 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd opätovne konštatuje, že v rámci požiadavky primeranosti trestu totiž zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnúť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uložený trest odňatia slobody vo vyššie uvedenej výmere aj krajský súd považuje za primeraný a zákonný, hoci je uložený na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a ktorý napĺňa všetky požiadavky pre ukládanie trestov. Preto podľa názoru krajského súdu takto uložený trest je postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného, a zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu.

Aj krajský súd konštatuje, že trest nesmie byť prejavom pomsty štátu, ale nevyhnutným opatrením, a pokiaľ súd dospeje k záveru, že aj minimálna zákonná výmera trestu odňatia slobody postačuje na ochranu spoločnosti, vyšší trest by bol v rozpore s princípom humánosti. Okrem uvedeného, obžalovaný bol za spáchanie predchádzajúceho zločinu odsúdený v roku 2012 (od ktorej skutočnosti sa odvíjala potreba zvyšovania dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu).

V súlade so zákonom sú aj výroky napadnutého rozsudku ohľadne zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj ohľadne povinnosti nahradiť poškodenej A. E. spôsobenú škodu.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zamietol odvolanie obžalovaného a okresného prokurátora ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.